

[Wilhelm]

»Der er hestetyve i dag, som der var i 1930'erne. Og det er ingen spøg. Man kunne grine ad det her, og jeg synes, efterretningstjenesterne er latterlige på mange leder og kanter, men det er andet end blot til at grine ad, for det er før sket – og det kan meget vel ske igen – det er før sket rent faktisk, og det bør vi huske, at hundreder af gode danske socialister har mistet livet, fordi de havde deres navne opregistreret hos efterretningstjenesterne på foranledning af folk som Hestetyven og den slags. Og det foregår naturligvis stadig væk.«

Se det var, som vi ved i dag, en helt korrekt vurdering af situationen, men hvad svarede justitsministeren? Han svarede:

»... det nytter ikke noget, at man den ene gang efter den anden fremsætter de mest fantasifulde påstande om dit og dat og så i samme åndedræt ønsker, at der skal sættes gennemgribende undersøgelser i gang, når det kan gøres meget enkelt ved at ringe til Echefen og få at vide, at dette aldrig nogen sinde har været inde under det arbejde...«

Der var altså fuld fod på det hele for to år siden.

Om SFs forslag må jeg konkludere, ligesom jeg gjorde sidst. Vi mener ikke, at der kan skabes en sådan kontrol. Vi mener, at der i høj grad bliver tale om en gidsselfunktion, at den slags udvalg luller folk i søvn, og kan derfor ikke medvirke til dets gennemførelse.

Jeg vil godt komme med en konkret bemærkning til noget, som undrer mig ved forslaget. SF underbyder med dette forslag i virkeligheden de registerforslag, der er kommet fra de radikale og fra retsforbundet. SF skriver udtrykkelig i bemærkningerne til dette forslag, at ifølge sagens natur må efterretningstjeneste foregå uden for offentlighedens kontrol. Både de radikale og retsforbundet har dog taget det skridt, at de har sagt, at der skal være fuld egenaces, altså fuld adgang til at se, hvad der er opnoteret på én selv såvel i politiets registre som i forsvarets efterretningstjenestes registre. Jeg synes, det er et underbud fra SFs side, når man blankt accepterer den almindelige påstand om, at alt dette skulle foregå i guldulighed.

Gert Petersen (SF):

Til beroligelse for hr. Wilhelm – og måske også for andre – vil jeg godt sige, at vi vil støtte det forslag fra de radikale og fra retsforbundet, der netop blev refereret til.

Så har jeg bare én bemærkning til til hr. Wilhelm, for jeg tror ikke, det er særlig frugtbart, at netop vi bruger tiden til at diskutere voldsomt indbyrdes. Jeg synes blot, at hr. Wilhelm skulle tænke på, at samtlige borgerlige partier og socialdemokratiet afviser dette forslag. Der må jo være en grund til det. Det må jo være, fordi disse partier måske alligevel mener, at der kan komme en kontrol med efterretningsvæsenet, som på en eller anden måde vil række videre end den kontrol, man har i øjeblikket.

Så vil jeg godt sige om selve sagen, at når man hører den måde, hvorpå spørgsmålet bliver behandlet her, så beklager man, at man ikke har to hoveder at tage sig til.

Når hr. Hjortnæs siger, at dette forslag har været fremme flere gange, og at der har været skiftende socialdemokratiske ordførere, så er det fuldkommen rigtigt. Der har tre gange været fremsat forslag i denne stil. Første gang var det den socialdemokratiske regering, som fremsatte forslaget. Anden gang var det os, da var det noget ændret, lidt mere vidtgående, men i princippet inspireret af det forslag, som den socialdemokratiske regering kom med i 1972. Og så er det tredje gang, vi står her nu.

Det er også rigtigt, at der har været skiftende socialdemokratiske ordførere. Der har så sandelig også været skiftende socialdemokratiske standpunkter, for i første omgang udtalte den socialdemokratiske ordfører – det var for resten en hr. Orla Møller – at en sådan kontrol med efterretningstjenesterne, både militærets – det måtte man erkende efter Kejsergadesagen – og politiets efterretningstjeneste var en nødvendighed, at det var en rimelig ting, og at det var et traditionelt socialdemokratiske forslag at få en sådan kontrol igennem.

Så må der altså være sket et eller andet fra 1972 til 1976, for da forslaget blev fremsat af os i en noget skærpet form, så var der ikke tale om, at den socialdemokratiske ordfører og justitsminister sagde: nej, nu går SF for vidt, vi fastholder vores forslag fra 1972. Nej, man sagde nu: vi skal overhovedet ikke have nogen anden kontrol end den, ministeren udøver.